

[Hagen Hagensen]

hvervslivet, for personer og selskaber og deres hjælpere – det er revisorer, det er landbrugskonsulenter og mange, mange flere – og også for alle dem, der er beskæftiget i virksomhederne, end den påståede administrative forenkling hos ligningsmyndighederne kan indbringe, hvis den overhovedet indbringer noget.

Der er jo adgang til i henhold til gældende lovgivning og regler at forlange, at det kontrolmateriale, man har brug for, bliver indgivet på kalenderårsbasis, og det har for mig at se ikke voldt nogen større vanskelighed, at der var nogle, der havde forskudt regnskabsår.

Skal der endelig tales om noget, der kan være lidt vanskeligt, er det slet ikke denne lovgivning, vi skal ind på. Man kunne rejse spørgsmålet, om man i selskabslovgivningen skulle indrette det således, at ikke en hvilken som helst tilfældig dag kan vælges, men at man f. eks. skulle vælge den første dag i et kvartal eller noget, der svarede dertil.

Ministeren postulerer ud fra sine teoretiske betragtninger, mens det praktiske arbejde med skatteligning tilsiger bevarelse af den nugældende ordning. Teorier og praksis støder sammen, støder mod hinanden.

»Grau, teurer Freund, ist alle Theorie, und grün des Lebens goldner Baum«.

Al teori er så grå, så grå, men livets gyldne træ er nu det, der kan bygges på. Det er det erhvervsliv, der skal have vanskelighederne, som man skulle se mere på end på teorierne om, hvor rart det kunne være at have det hele samlet på kalenderårsbasis.

Forskudt regnskabsår er oftest begrundet i, at det svarer til et naturligt driftsår, men også andre forhold som f. eks. et gunstigt tidspunkt for lageroptællinger o. lign. spiller ind.

Jeg vil spørge ministeren, om det er hans hensigt at afskaffe nytårsaften som en glad aften for mange, mange mennesker. Alle de, der skal lægge deres regnskabsår om, og som skal foretage den fysiske varelageroptælling den 31. december, vil simpelt hen overhovedet ikke finde ud af, at man er gået fra det ene år og ind i det andet; det vil være et træls arbejde at have med at gøre, og det gælder også alle dem, der er ansat i de pågældende virksomheder. Det er en så urimelig tanke, at den ikke bør føres ud i livet.

Resultatet heraf vil i øvrigt blive dårligere regnskaber, simpelt hen af tidnød. Det er

bedre regnskaber, vi har brug for. Det er ikke nok med udsættelse af selvangivelsesfrister, det hjælper ikke noget, når opgørelsesdagen og opgørelsesperioden skal være ens for alle. Det vil sige, som det allerede er sagt, at man skal udføre et års arbejde i et ganske kort tidsrum. Til hvilken nytte? Til den nytte, at man kan lægge sagerne ind på kommunale hylder, hvor de ligger i månedsvis og samler støv, fordi de ressourcer, som kommunerne har til rådighed til at bearbejde sagerne, nu engang ikke er større, idet de er beregnet på, at man skal udføre arbejde hele året rundt.

Hertil kommer, at forslaget er et slag i luften. For mange af dem, man prøver på at komme til at ramme, har datterselskaber i udlandet. Vi kan ikke lave om på, at de har forskudt regnskabsår, og så har vi ikke nået noget som helst med det hele.

Hvorfor har man dog ikke talt med dem, der ved, hvor skoen trykker, før man kommer frem med dette forslag? Selskabernes likviditet kan blive alvorligt berørt af omlægningen, ikke mindst i overgangsperioden. Det samme gælder for revisore og andres arbejdsbyrde og arbejdskraft.

Staten synes at gøre, hvad den kan, for at ødelægge de opgaver, den har lagt på kommunerne. Forholdet er det, at i øjeblikket flygter – om ikke i stor flok så i hvert fald jævnt – folk fra de kommunale skattevæsenene; de går over i erhvervslivet eller søger stillinger under de statslige skattemyndigheder, hvor der tilbydes dem bedre vilkår, og det svækker naturligvis arbejdet ude hos kommunerne. Skal man nu have dette med, er vi faktisk nået til, at man har fået forringet det, som man har søgt at bygge op, ikke mindst under skattestyrelsesloven. En forsvarlig ligning må bygge på ordentlige og forsvarlige regnskaber, der kommer ind, og det er simpelt hen det, vi ikke får, hvis dette føres igennem.

Jeg skal gemme overgangsreglerne til drøftelse i udvalget. De synes at være helt urimelige og kan medføre, at selskaber bliver presset til at skulle betale op til 1½ års skat, længe før de ellers ville være kommet til det.

Man skal tjene borgerne og det samfundsliv, som vi skal leve af. Myndighederne skal ikke gøre det sværere for dem. Derfor rammer dette lovforslag helt ved siden af og burde aldrig have set dagens lys.